

Odorheiu Secuiesc

27.03.2026

Destinatar: Csata Orsolya

Expeditor: József János

Școala de proveniență:

Liceul Pedagogic „Benedek Elek”

Localitatea: Odorheiu Secuiesc

Clasa: a XI-a B

Profesorul îndrumător:

Vogel Zsuzsa

Stimată doamnă Csata Orsolya,

Scriu această scrisoare cu recunoștință și cu un fel de emoție, din cauză că am avut posibilitatea să particip la prezentarea dumneavoastră, și că în sfârșit, am ales „Fără destin” de Kertész Imre. Încă la început, trebuie să recunosc că alegerea dumneavoastră m-a surprins pe mine, dar în același timp, m-a și provocat de adevărat. Cartea aceasta nu este o lectură prea ușoară, nici prin tematică, nici prin modul, în care este consumată, dar exact această dificultate m-a motivat s-o citesc până la capăt.

Motivul principal, pentru care lectura aceasta mi s-a părut atrăgătoare, a fost dorința mea de a înțelege mai bine experiențele umane în condiții extreme prin perioada aceasta, dar și modul, prin care identitatea și libertatea pot fi deformată sau chiar distruse total. Cred că tragediile celui de-al Doilea Război Mondial, cu cruzimea lor, nu vor putea fi niciodată cu adevărat înțelese, dar curiozitatea mea nu mă va lăsa să pierd subiectul din centrul atenției ~~mele~~, ca nu cumva cineva să-l considere de neconceput sau uitabil. Și titlul în sine, „Fără destin” m-a făcut curioasă: cum poate un om trăi fără destin? Este destinul ceva, ce este „o proprietate” sau ceva, care este format de mediul înconjurător?

Pe parcursul lecturii, am cunoscut povestea lui György, un adolescent de doar 14 ani, care ajunge în lagărele de concentrare

mariste. Surprinzător, el povesta evenimentele într-un mod obiectiv, aproape total lipsit de emoție, de dramatismul ceea ce ar fi așteptat. Această simplitate rece m-a impresionat pe mine profund, ca și posibilitatea de a fi optimist acolo: „Se pare că și în lagărele de concentrație există ceva ce seamănă cu fericirea.” - afirmația lui György, aparent absurdă, m-a pus pe gânduri legat de adaptabilitatea umană și ~~faptul~~ de faptul cum poate fi redefinit conceptul normalității, chiar și în cele mai inumane condiții.

În timp ce citeam și încercam să înțeleg destinul lui György, mi-am adus aminte de versurile dintr-o piesă muzicală de Aurora „I'm running with the wolves tonight” (recomand cu drag asta), care sugerează o evadare în sălbăcie, o luptă pentru supraviețuire și regăsirea instinctului primar. Într-un mod simbolic, György mi sa părut asemenea, ca un lup sălăcit într-o lume dușmănoasă, forțat să învețe regulile unei „haite” crude. Consider că aici supraviețuirea nu ține de forță, ci de adaptare și acceptare. Alergarea „cu lupii” devine un alt simbol a supraviețuirii într-un sistem care deumanizează, dar sare, din anumite motive, creează și o formă a apartenenței.

Un alt fragment semnificativ, pe marginea căreia m-am gândit mult este: „Nu există absurditate, doar lucruri, pe care nu le înțelegem încă.” N-am fost de acord cu ideea aceasta, și a trebuit să las cartea jos un pic. Gândeam că, dacă sensul nu este descoperit, ci creat de om, atunci există situații, în care lipsa de sens este reală, nu temporară. Prin urmare, absurditatea poate fi o caracteristică fundamentală a existenței, nu doar o limită a cunoașterii. Dar, dintr-o altă perspectivă, pot să mă identific cu naratorul, care nu judecă, ci încearcă să înțeleagă legăturile istoriei; accentuând valoarea persistenței.

Opinia mea despre cartea aceasta este foarte pozitivă, dar nu pot să spun că a fost o lectură plăcută în sensul obișnuit. Pentru mine, este o carte necesară, care te face să

gândești, să simți și să reflectezi. Privind destinul lui György, care a fost format treptat pentru o viață „fără destin”, în principal se manifestă după tragediile trăite: probabil că lucrul cel mai greu pentru el în afară de supraviețuire, a fost să se întoarcă și să treacă peste tot, fără a înțelege adevărul. Sentimentul acesta m-ar fi consumat pe mine efectiv, creșând că este imposibil să uiți aceste evenimente întâmplătoare cu tine, fără niciun ajutor, tot sigur.

În final, pot spune că ~~ocazia~~ **provocare** la lectură a fost una dintre cele mai valoroase experiențe literare de mele, pe care am avut-o până acum. S-a schimbat perspectiva mea asupra istoriei, asupra naturii umane și asupra valorilor morale: asupra destinului. Aș dori să vă mulțumesc pentru recomandare și pentru oportunitatea de a descoperi o carte atât de plină de valori existențiale.

Eu deosebit respect,
Jóhán Kinosó